

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 23

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

15 Ιουνίου 2025

*«Εἰ ἀνηγγέλη σοι (ὁ Θεός),
ἄνθρωπε, τί καλόν; (Μιχαίου 6,8).*

Στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ Προφήτης Ἀμώς τονίζει τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ (2,6). Ὁ Προφήτης Ὡσηέ κηρύττει τόν Θεό ὡς ἀγάπη καί Τόν παρουσιάζει νά λέγει ἐκεῖνο τόν ἀθάνατο λόγο στούς Ἰσραηλῖτες: «Αγάπη θέλω καί ὄχι θυσίες (ζώων), γνώση Θεοῦ καί ὄχι ὀλοκαυτώματα» (6,6). Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας διδάσκει τόν Θεό «ὡς Ἅγιον» καί πρὸς Αὐτόν ὁ ἄνθρωπος νά αἰσθάνεται προθυμία νά ὑπακούει στό θέλημά Του» (6,3-5-2,10-8-11). Ὁ Προφήτης Μιχαΐας, πρὸς τόν ἐρωτῶντα αὐτόν λαό, τί νά κάνει γιά νά εὐαρεστήσει τόν Θεό, νά γίνει δηλαδή, ἅγιος, ἐνώνει τή διδασκαλία τῶν προαναφερθέντων Προφητῶν τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ὡσηέ καί τοῦ Ἡσαΐα, καί λέγει σ' αὐτούς, πρῶτον νά εἶναι δίκαιοι· δεύτερον νά ζοῦν μέ ἀγάπη μεταξύ τους καί τρίτον, νά εἶναι πρόθυμοι νά πράττουν αὐτό πού θέλει ὁ Θεός. Σ' αὐτά τά τρία συνιστᾶται ὅλη ἡ ἀγιότητα. «Σοῦ ἀναγγέλω, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό καί τί ὁ Θεός ζητάει ἀπό σένα. Τίποτε ἄλλο, παρὰ δικαιοσύνη καί ἀγάπη νά ἐξασκεῖς καί νά εἶσαι πρόθυμος στό νά ἀκολουθεῖς τό Θεό σου»! (Μιχ. 6,8). Αὕτη ἡ ρήση τοῦ Προφήτου εἶναι ὅλη ἡ οὐσία τῆς ἀγιωτάτης θρησκείας μας. Αὐτές οἱ ἱερές ἀρετές πού προαναφέραμε, χαρακτηρίζουν τοὺς Ἁγίους Πάντες, ὅλων τῶν αἰώνων. «Συγγενώμεθα τοῖς Ἁγίοις. Ἀπό τότε πού ἐορτάσαμε τήν ἱερά πανήγυρη τῆς Πεντηκοστῆς καί πάλι μᾶς προέφθασε χορός μαρτύρων ἢ καλύτερα στρατιά μαρτύρων...πού δέν εἶναι καθόλου κατώτερη ἀπό τή στρατιά τῶν ἀγγέλων πού εἶδε ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ». Μέ αὐτούς τοὺς λόγους ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀρχίζει τό ἐγκώμιό του «εἰς τοὺς Ἁγίους Πάντας, τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας». Τοὺς Ἁγίους, τοὺς ὁποίους «ὁ Κύριος ἐθαυμάστωσεν», ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τοὺς ὀνομάζει ἀγγέλους «Γιατί

μάρτυρες καί ἄγγελοι διαφέρουν στά ὀνόματα μόνο, στά ἔργα ὅμως ἐνώνονται». Οἱ Ἄγγελοι εἶναι αἰώνιοι καί ἀθάνατοι, συγχρόνως ὅμως τό ἴδιο διαθέτουν καί οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. «Ἄν καί ἔχουν σῶμα, εἶναι ὅμως ἀθάνατο ἢ καλύτερα καί πρίν ἀπό τήν ἀθανασία ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ στολίζει τά σώματά τους περισσότερο ἀπό τήν ἀθανασία» θά προσθέσει ὁ χρυσός ἐπίσκοπος. Καί θά καταλήξει μέ πολύ γλαφυρό τρόπο ἡ θεοφόρος γλῶσσα του πῶς «δέν εἶναι τόσο λαμπρός ὁ οὐρανός καθώς στολίζεται μέ τά πολλά ἄστρα, ὅσο τά σώματα τῶν Μαρτύρων καθώς στολίζονται μέ τό λαμπρό αἷμα τῶν τραυμάτων». Ἔτσι ἐξηγεῖται τό γεγονός, γιατί οἱ χριστιανοί ὅλων τῶν αἰώνων ἔδιναν ἰδιαίτερη σημασία στά ἱερά Λείψανα τῶν Ἀγίων, ἀφοῦ εἶναι πηγές καί ρίζες καί μῦρα πνευματικά, πού ἐκπέμπουν τήν εὐωδία, τήν εὐλογία καί τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ ὅλο τόν κόσμο, ὁδηγώντας μας στόν ἴδιο μέ τούς Ἁγίους ζῆλο Θεοῦ». (πρβλ. τοῦ ἰδίου «Εἰς Εὐστάθιον»).

Οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί φίλοι τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου. Εἶναι αὐτοί πού δόθηκαν ὁλόκληροι στό πρόσωπό Του καί συνδέθηκαν μέ τό ὄραμα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καί προσφέρθηκαν ἐθελόθυτα θύματα γιά τήν ἀγάπη Του στό θυσιαστήριο τῆς καρδιᾶς τους. Εἶναι αὐτοί πού ἀγάπησαν ἕως θανάτου πρῶτα τό Θεό καί ἔπειτα τόν ἄνθρωπο. Ἀλλωστε σ'αὐτά τά δύο συνίσταται ὅλο τό μυστήριο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἅγιοι διέθεταν μιά ταπεινή καρδιά καί μιά πηγαία ἀπλότητα. Ἦταν οἱ «μωροί διά Χριστόν, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ἄτιμοι, τά περικαθάρματα τοῦ κόσμου» (Α' Κορ. 4,10-13). Ἦταν οἱ ἄοπλοι, οἱ ἀποδιωγμένοι ἀλλά καί οἱ ρωμαλεοί, συγχρόνως, καί οἱ συγχωρητικοί μέ τούς δημίους τους! Ἦταν φιλόστοργοι καί φιλόθεοι. Ἦταν ὄργανα τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ἦταν σάν νά ἔλεγαν στους βασανιστές τους καί σέ ὅσους τούς παρακολουθοῦσαν: «Εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν» (Α' Ἰωάν. 1,45)· ζοῦμε μέσα στό χῶρο τῆς καρδιᾶς μας τήν παρουσία Του· γευόμαστε καί προγευόμαστε τά ἀγαθά τῆς Βασιλείας Του· βιώνουμε ἀπό αὐτή τή ζωή τήν κατάργηση τοῦ θανάτου καί τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως! Οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ δικοί μας ἄνθρωποι. Εἶναι ἡ καθημερινή ἀόρατη συνοδεία. Εἶναι αὐτοί πού μᾶς παρακολουθοῦν, πού πρεσβεύουν στό θρόνο τοῦ Θεοῦ γιά τή δική μας σωτηρία. Εἶναι αὐτοί, πού θέλουν νά μᾶς

μιλήσουν για τὰ ανερμήνευτα μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ καί νά μᾶς μυήσουν στόν τρόπο ζωῆς, τόν ὁποῖο ἔζησαν. Εἶναι αὐτοί πού στέκονται στόν πόνο μας καί στίς δυσκολίες μας, ἀφοῦ καί ἐκεῖνοι πόνεσαν, γι' αὐτό καί γνωρίζουν νά συμπονοῦν. Εἶναι ἐκεῖνοι, πού σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας καί τοῦ ἐπιγείου μόχθου μας, στή χαρά καί στή λύπη, μυστικά μᾶς ψιθυρίζουν πώς τό ὄραμά μας καί ὁ στόχος τῆς ζωῆς μας εἶναι τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὄχι τό ἐπί τῆς γῆς, ἀλλά τὰ ἐν οὐρανοῖς. Ἡ γλυκόφθογγος γλῶσσα τοῦ χρυσορρήμονος ἐπισκόπου θά διατρανώσει καί πάλι! «Αὐτό τό αἷμα τῶν Ἀγίων βλέποντες οἱ Ἄγγελοι χαίρονταν, οἱ δαίμονες φοβοῦνταν καί ἔτρεμαν. Γιατί δέν ἦταν ἀπλῶς αἷμα αὐτό πού ἔβλεπαν, ἀλλά αἷμα σωτήριο, αἷμα ἅγιο, αἷμα ἄξιο γιά τούς οὐρανούς».

Χριστιανοί μου!

Δόξα τῷ Θεῷ ἔχουμε Ἁγίους, ζοῦμε μέ τούς Ἁγίους. Ἡ εὐλογημένη νῆσος μας εἶναι γεμάτη ἀπό ναούς, μοναστήρια, εἰκόνες, θαύματα, λείψανα Ἀγίων. Ὁ λαός μας, ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικός λαός εἶναι ζυμωμένος μέ τούς Ἁγίους. Εἶναι δικοί μας οἱ Ἅγιοι καί τούς ἀγαπᾶμε πράγματι καί τούς σεβόμεθα καί τούς τιμοῦμε. Γι' αὐτό καί προστρέχουμε σ' αὐτούς. Καί αὐτό, γιατί ξέρουμε ὅτι ὁ Ἅγιος ἐλέγχει ἀλλά καί ἐμπνέει. Ἡ παρουσία τῶν Ἀγίων ἐλέγχει τή ζωή μας ἀλλά, συγχρόνως, μυσταγωγεῖ τή ζωή μας.

Ὁ ἀγαπημένος μας Ἅγιος Ἀνθιμος ὁ Χῖος, ὁ ὁποῖος ἐορτάζει καί ἐκεῖνος σήμερα μᾶς προτρέπει: «Ἡμεῖς δέν θά πᾶμε νά μαρτυρήσωμεν ὡσάν τούς Ἁγίους Μάρτυρας· δέν θά εὕρωμεν τόν Χριστόν μέ τέτοιους ἀγῶνας, παρὰ μέ ὑπομονή, μέ ταπείνωση, μέ ὑπακοή, μ' αὐτά θά πᾶμε».

Ἀδελφοί μου!

ἄς μή δειλιάσουμε· μπορούμε καί ἐμεῖς. Μποροῦμε ὅλοι μας νά φθάσουμε στήν ἀγιότητα. Ἀρκεῖ νά τό θελήσουμε, θά ἀρνηθοῦμε αὐτή τή πρόσκληση τῶν Ἀγίων μας πού εἶναι πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ;

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν! ΑΜΗΝ! ΓΕΝΟΙΤΟ!